

Álvaro del Portillo

Papa Benedikt XVI proglasio je don Alvara Časnim slugom Božjim 28. lipnja, 2012. Papa Franjo je 5. srpnja, 2013.

objavio dekret iz Kongregacije za postupke svetaca proglasivši čudesnu narav izlječenja čileanskoga dječaka pripisanog zagovoru Časnoga sluge Božjeg Álvara del Portilla, kojim je omogućena njegova beatifikacija

13.11.2013.

Álvaro del Portillo ili **Álvaro del Portillo y Diez de Sollano** (11. ožujka, 1914. – 23. ožujka, 1994.) bio je španjolski inženjer građevinarstva i rimokatolički biskup. Vršio je službu prelata Opusa Dei između 1982. i 1994. Papa Benedikt XVI proglasio ga je Časnim slugom Božjim 28. lipnja, 2012. Papa Franjo je 5. srpnja, 2013. objavio dekret iz Kongregacije za postupke svetaca proglasivši čudesnu narav izlječenja čileanskoga dječaka pripisanog zagovoru Časnoga sluga Božjeg Álvара del Portilla, kojim je omogućena njegova beatifikacija.[1]

Život

Rođen je u Madridu gdje je završio studij građevinarstva, a nakon što je doktorirao na Sveučilištu u Madridu bio je predavač u tamošnjoj Građevinskoj školi. Kratko je radio u Birou za autoceste i mostove u

provincijama kroz koje prolaze rijeke Júcar, Duero i Ebro.

Godine 1935. pridružio se Opusu Dei, a za svećenika je zaređen 25. lipnja, 1944. godine. Nastavio je sa studijem i stekao dva dodatna doktorata: iz filozofije i književnosti i iz kanonskoga prava. Zatim se potpuno posvetio svećeničkoj službi i upravljanju Opusom Dei kao Generalni tajnik. Tijekom pontifikata pape Pija XII (1939-1958) radio je u nekoliko dikasterija Svete Stolice.

Papa Ivan XXIII imenovao ga je 1963. godine za savjetnika u Pontifikalnoj komisiji za reviziju Zakonika kanonskoga prava. Papa Pavao VI imenovao ga je savjetnikom u nekoliko postkoncilskih komisija. Godine 1975. izabran je za čelnika Opusa Dei i za nasljednika Josemarije Escriva de Balaguera. Godine 1982. Sveta stolica postavila ga je za prvoga prelata Opusa Dei. Papa Ivan Pavao

II zareadio ga je za biskupa 1991. godine.

Pisao je opsežno o pastoralnim i ekleziološkim temama koje između ostalog istražuju ulogu laika u rimokatoličkoj Crkvi, ljudsku stranu svećeničke formacije, dinamiku i funkcionalnost pastoralnih struktura. Kao Prelat, također je vršio službu savjetnika na Sveučilištu Piura u Peruu.

Kratko nakon svog 80.-og rođendana, vratio se u Rim nakon hodočašća iz Svete zemlje. Preminuo je uskoro nakon toga.

Proglašenje Časnim slugom Božjim

Nakon njegove smrti, Papa Ivan Pavao II prisjetio se Portillovoga „revnosnoga svećeničkoga i epsikopalnog života, primjera hrabrosti i vjere u providnost koji je uvijek davao kao i njegovoj vjernosti Petrovoj stolici“.

Tada se kardinal Ratzinger spomenuo Portillove „skromnosti i pristupačnosti u svim okolnostima“ u njegovom sudjelovanju u Kongregaciji za doktrinu vjere, koju je del Portillo „obogatio na jedinstven način svojom sposobnošću i iskustvom“.

Mons. Javier Echevarria Rodriguez pokrenuo je 6. prosinca 2002. godine istragu za pokretanje kauze za kanonizaciju mons. Álvaro del Portilla.

Kardinal Camillo Ruini, Generalni vikar u Rimu, godine 2004., rekao je: „Česti susreti s biskupom del Portillom utisnuli su u moju dušu uvjerenost da se nalazim u prisustvu uzornoga svećenika“. Dodao je: „U njegovoj čvrstoj privrženosti Crkvi, u jedinstvu s Papom, u pastoralnim aktivnostima, u poniznosti i u odmjerenosti pokazivao je izuzetno unutarnje bogatstvo“. Prema

mišljenju Kardinala, „služba koju je don Alvaro uvijek pružao Rimskoj Crkvi i brz i učinkovit način kojim je podržavao aktivnosti Svetog Oca u ovoj dijacezi pokazao je ljubav prema Crkvi kakvu je naučio od sv. Josemarije“.

Kardinal Ruini je izjavio da postoji želja „mnogih članova crkvene hijerarhije i vjernika“ za „brzim početkom kauze za kanonizaciju“. Također je izjavio da postoji „veliki broj svjedočanstava među ljudima koji su ga poznavali, i među njima, mnogo kardinala i biskupa“. Dodao je još: „Biskupska konferencija [Italije] jednoglasno je izrazila pozitivno mišljenje“ za početak kauze.

Vatikan je 28. lipnja 2012. godine objavio da je njegov život prepoznat životom „herojskih kreposti“[2] – što je glavni korak prema njegovoj mogućoj beatifikaciji. Od tada se

mons. del Portillo naziva „Časnim slugom Božjim“.

Za taj proces, intervjuirano je 133 svjedoka. Među njima je bilo 19 kardinala i 12 biskupa ili nadbiskupa. 62 svjedoka pripada Prelaturi, a 71 ih ne pripada.

Dokumentacija koja je predana Vatikanu sastojala se od 2,530 stranica u tri sveska.

Doprinos Drugom vatikanskom koncilu

Povijest del Portillovog sudjelovanja je slijedeća:

§ 2. svibnja, 1959. imenovan je Savjetnikom kongregacije Koncila

§ 10. kolovoza, 1959. imenovan je Predsjednikom VII unutarnje Komisije „De laicatu catholico“

§ Imenovan je članom
predpripremne Komisije o
stupnjevima savršenstva

§ 12. kolovoza izabran je za člana III
Komisije kongregacije Koncila
zadužene za proučavanje tzv.
*peculiaris nostrae aetatis apostolatus
media*

§ 4. listopada, 1962. dan mu je naslov
„*Peritus*“ od Komisije za disciplinu
klera i kršćana

§ 8. studenoga, 1962. imenovan je
tajnikom te komisije

§ Imenovan je savjetnikom Komisije
za biskupe i vladanje dijacezama, za
vjernike i disciplinu vjere

§ 29. rujna - prosinca, 1963. tijekom
drugoga zasjedanja Koncila, Komisiji
za disciplinu klera i kršćana, čiji je
don Alvaro bio tajnik, naloženo je da
se spoji u jedinstveni koncilijarni
dekret (da postane „*Presbyterium*

Ordinis“). Don Álvaro je koordinirao rad članova Komisije na temelju čega je nastao koncilijarni tekst s jednim poglavljem podijeljen u 10 dijelova.

Prema Salvadoru Bernalu, njegovom biografu, del Portillo se zauzimao da postoji poseban Dekret za svećenike. Također, jedna od odluka Komisije za disciplinu klera i kršćana je bila da se „brane stoljećima stare tradicije nasuprot mišljenja nekih da se radi o pretjerivanju u pobožnostima“.

Razmatrana je prisutnost svećenika u svijetu, i zašto im je potrebna dobra formacija o osnovnim ljudskim vrlinama kako bi služili muškarcima i ženama svoga vremena. Također se upozoravalo na to da svećenici ne smiju usvojiti životni stil laika, a još manje sudjelovati u širenju komunističke doktrine. Konačno, htjelo se naglasiti slobodu da se može pridružiti zajednicama koje na bilo koji način mogu pomoći postizanju

svetosti u izvršavanju svećeničke službe“.

„Nije prošlo niti tjedan dana od završetka Koncila kada je kardinal Ciriaci, predsjednik komisije čiji je don Alvaro bio tajnik, poslao poruku u kojoj izražava zahvalnost i čestita mu na zaključivanju velikoga postignuća“. U poruci je pisalo: „Doveli ste svoj dekret do sigurne luke, koji nije ni na koji način manje važan od drugih dekreta i konstitucija Koncila“. Dekret je 7. prosinca, 1965. dobio 2390 glasova naspram 4 protiv, uz gotovo jednoglasno odobravanje nakon debate. Ciriaci je rekao: (Povijest će se ovog dekreta sjećati kao) „nove i gotovo jednoglasne potvrde celibata i uzvišene misije svećenstva nakon Drugoga vatikanskog koncila“.

Papa Pavao VI je također rekao o njegovom doprinosu Koncilu: „Vrlo sam svjestan do koje mjere je ovo

rezultat vaše mudrosti, upornosti i ljubaznosti. Bez da ste propustili poštovati slobodu drugih da izraze svoje mišljenje, nikad niste sišli s puta vjernosti načelima svećeničke duhovnosti“.

Djela

§ Faithful and laity in the Church (1969)

§ On the Priesthood (1970)

§ Dinamicità e funzionalità delle strutture pastorali

§ Un nuevo Derecho Canónico

§ Morale e Dirritto

§ Immersed in God: Blaženi Josemaria Escriva, Osnivač Opusa Dei, kako je viđen od njegovog naslijednika biskupa Alvara del Portillo- autori Alvaro de Portillo i Cesare Cavalleri

Izvadci iz djela

„Autentična radost se zasniva na ovim temeljima: da želimo živjeti za Boga i da želimo služiti drugima zbog Boga. Recimo Bogu da ne želimo ništa nego služiti mu s radošću. Ako se ponašamo na taj način, otkrit ćemo da će naš unutarnji mir, naša radost, naš smisao za humor privući mnoge ljude Bogu. Svjedočite o kršćanskoj radosti. Pokažite onima oko sebe da je to naša velika tajna. Sretni smo jer smo Božja djeca, jer dolazimo na susret s Njim, jer se borimo da budemo bolji za Njega. I kada padnemo, idemo odmah Sakramentu radosti gdje obnovljamo svoje bratstvo sa svim muškarcima i ženama“. Homilija 12. travnja, 1984. (Citat uzet iz knjige Razgovarati s Bogom, Francis Fernandez Carvajal).

Reference

1. <https://www.sacbee.com/2013/07/05/5547328/john-paul-ii-and-john-xxiii-to.html>

2. [Decrees of the Congregation for the Causes of the Saints, June 28, 2012](#). Vatican Information Service, June 28, 2012.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/alvaro-del-
portillo/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/alvaro-del-portillo/) (4.08.2025.)